

Stephan Verlaeckt & Tim Van Kerckhove

CSC

‘Zoon vindt moeder dood in plas bloed’ kopt een krant op maandag. Iedere dag lees je wel zoiets in de gazet. Door Witse & C° weten we inmiddels wat er dan gebeurt: politie en parket doen het nodige en mannen in witte pakken vlooien heel het huis af op mogelijke sporen en breken er hun hoofd over hoe de vork in de steel zat en soms wordt er ook nog een autopsie uitgevoerd. Enkele dagen haalt de zaak de pers en verdwijnt vervolgens uit de spotlights. Waar mensen niet bij stilstaan, is dat die plas bloed er wel blijft liggen en dat die moet opgekuist worden. Er bestaan leukere jobs, hoor ik je peinzen en gelijk heb je. Met een schoon Nederlands woord heet dat CSC ofte Crime Scene Cleaning. Twee rasechte kloddezakken, Stephan Verlaeckt en Tim Van Kerckhove, startten een kleine drie jaar geleden met ‘Clean it up’, een bedrijfje dat op verschillende terreinen haar diensten aanbiedt. CSC is een van hun activiteiten. Misschien een ‘Mensen van bij Ons’ met een vrij hoog Jammersgehalte over Zelenaars met een beroep, anders dan anders. Misschien niet onmiddellijk voor gevoelige lezers maar alleszins de moeite waard!

Het heeft wel een tijdje geduurd voor ik ons duo te pakken kreeg voor een babbel maar op een natte zaterdag in de oogstmaand lukte het dan toch. Ten huize Verlaeckt in de Dreef deden ze hun verhaal.

Van de twee is Stephan ongetwijfeld het meest bekend in Zele. Als je iemand met een Hummer ziet rondhossen door het dorp, dat is hem. Iets meer dan twintig jaar runde hij samen met zijn vrouw Karin een champignonbedrijf in de Hof ten Goededreef aan den Hoekse Bos. De historie van de champignonkwekerij is een verhaal op zich. Het leek hen een goede broodwinning en dat was het ook lange tijd, maar door verschillende wetten en andere praktische bezwaren werd het alsmear moeilijker en was men verplicht om serieus uit te breiden (lees te investeren) wilde men evenveel blijven verdienen. De laatste tien jaren hadden Stephan en Karin zich gespecialiseerd in de verkoop van gesneden paddenstoelen die ze

aan een restaurantketen leverden. De intrede van de HACCP-normen (Hazard Analysis and Critical Control Points) maakte het moeilijk om kweken en versnijden te combineren en er moesten allerlei aanpassingen uitgevoerd worden om toch te beantwoorden aan de reglementering. Enkele jaren later deelde de restaurantketen mee dat ze voortaan zelf zou instaan voor het versnijden van de champignons. Een donderslag bij heldere hemel en dat was voor Stephan de spreekwoordelijke druppel die de emmer deed overlopen. Hij had geen zin meer om nog eens een nieuw gat in de markt te zoeken en doekte heel zijn bedrijf op. Tim is een minder gekende Zelenaar. Hij verdiende zijn sporen bij Siemens en later werd hij zelfstandig klusjesman.

CLEAN IT UP

Na zijn champignonhoofdstuk heeft Stephan de kat een beetje uit de boom gekeken. Om toch iets om handen te hebben, had hij samen met Pe-

ter Roosendans en Tim Van Kerckhove 'Magic Mushrooms' opgericht. Een bedrijfje dat feesten op poten zette rond een bepaald thema. Da was plezierig plezant, vertelt Stephan nu, maar omdat Peter werk zat had, is dit ook ter ziele gegaan. Toen hij een huis restaureerde dat hij geërfd had, passeerde hij iedere dag in de Dreef voorbij de bouwwerf van Frans De Block. Spoker als ie is, zei Stephan telkens, ja, Frans, dat gaat hier toch ook niet goed vooruit. Da's niet moeilijk, antwoordde Frans, om de vijf minuten bellen ze me voor een verstopte leiding. Frans had een bedrijfje dat gespecialiseerd was in het ontstoppen van allerlei leidingen. Zal ik het doen, vroeg Stephan toen lachend.

Enkele dagen later stond Frans aan zijn deur met de vraag of hij dat echt meende. Daar moest Stephan toch eens over nadenken. Om een lang verhaal kort te maken, Stephan polste bij Tim of

hij zin had om dit samen te doen. Tim viel in dit voorstel en 'Clean it up' was geboren. Naast het oplossen van verstopte leidingen wilden ze zich ook toeleggen op het renoveren van woningen. Van riolering, metselen tot schilderen en behangen toe. Voor de gordijnen moeten de mensen zelf nog zorgen.

EEN VRAAG

Toen ze enkele maanden aan de slag waren, werden ze gecontacteerd door de federale politie. Deze had regelmatig problemen met het vinden van mensen die de plaats van een moord, zelfmoord of ander verdacht overlijden wilden opkuisen. Soms gebeurde dit door Polen, een andere keer door schoonmaakfirma's... allemaal mensen die vaak onprofessioneel te werk gingen en vaak rapper buiten waren dan binnen en dan hun ontbijt aan de straatstenen moesten toevertrouwen.

Tim en Stephan hebben daar samen eens over nagedacht en eigenlijk sloot dat wel een beetje aan bij hetgeen waar ze mee bezig waren. Enerzijds was het ontstoppen van leidingen ook niet het properste werk en anderzijds moet er na een moordzaak een en ander opgeknapt worden en dat sloot dus prima aan bij hun aannemersactiviteiten. En ze gingen dus in op die vraag van de federale. Het begin van een nieuw hoofdstuk... en wat voor een.

In die kleine drie jaar hebben Tim en Stephan al een en ander gezien. De reden waarvoor ze opge-

roepen worden kan heel verscheiden zijn: moord, zelfmoord, menselijke ontbinding, sterk vervuilde woningen, hamsteren, forensische sporen...

Oproepen kunnen komen van verschillende fronten: de politie, het parket, begrafenisondernemers of gewoon mensen die in hun gezin of hun familie met zo'n situatie geconfronteerd worden. Clean it up is zeven dagen op zeven, 24 uur op 24 uur te bereiken. Als ze zo'n oproep krijgen, laten ze vallen wat valt en rijden naar de plaats delict, zoals dat in politietermen heet.

GEVAAR

Die crime scene cleaning is meer dan kuisen alleen.

In de eerste plaats gaat het bijna altijd over het verwijderen van biologisch afval: bloed, lijkvocht, andere lichaamsvochten... En dat is niet ongevaarlijk! Bloed

kan besmet zijn met tal van ziektes, hepatitis, HIV, TBC... In ziekenhuizen kennen ze de gevaren van bloed maar ook de hulpdiensten zoals de dienst 100, de brandweer en de politie zijn erg alert voor ABC (Accidentele BloedContacten). Biohazard (of biologisch gevaar) noemen ingewijden dat. Het is dan ook logisch dat bij zulke activiteiten besmetting moet uitgesloten worden door het dragen van speciale kledij en maskers. Stephan en Tim zijn ook ingeënt voor alle vuile ziektes maar voor een besmette HIV-spuit kan je je niet laten inenten. Het is en blijft altijd uitkijken geblazen.

MENS

Bijna iedere keer als Tim en Stephan 'uitrukken', komen ze terecht in menselijke tragedies. Ieder geval is anders, al vertonen sommige zaken wel gelijkenissen. Maar, zegt Stephan, het is altijd met een zekere schroom want je stapt in het privéleven van mensen. En ook wij worden soms geraakt door wat we te zien krijgen. Waar we in onze aanvangsfase vooral focusten op het technische aspect, hebben we doorheen de jaren ontdekt dat het psychologische minstens even belangrijk is. Mensen die geconfronteerd worden met moord, zelfmoord of een onverwacht overlijden hebben op dat moment nood aan een luisterend oor van gewone mensen zoals wij, gaat Stephan verder. Heel vaak gebeurt het dat we na tien minuten heel het verhaal kennen zonder dat we er naar vroegen. Mensen worstelen in die momenten met veel vragen naar het waarom van de tragedie, in andere gevallen hebben ze echt schuldgevoelens. Soms

zijn er spanningen binnen het gezin of de familie en moeten we bemiddelen. Heel veel nabestaanden kunnen de confrontatie met de crime scene echt niet aan. Onze taak is om alles te verwijderen dat met het onheil te maken heeft.

WERKWIJZE

Na ons gesprek met de nabestaanden, vertelt Tim, bekijken we heel de zaak erg grondig en stippelen we een route uit waarbij we bepalen wat we eerst aanpakken. We beginnen bij de plekken die het verst van de plek van de misdaad of het overlijden liggen anders hebben we het risico dat we het hele huis besmetten. En dan gaan we aan de slag. In onze remork zit heel veel materiaal: industrieel schoonmaakgereedschap, industriële vacuümzuigers, een ozonmachine (verwijdert geuren), foggers (apparaat dat een mist scheidt, meestal met een insecticide voor het doden van insecten), desinfectanten, geurinjectoren, enzymen solventen (doden van bacteriën en virussen), messen en spatels (verwijderen gedroogde lichaamsresten), stoominjectieapparatuur, vernevelaars, biohazardafvalcontainers. Maar daarnaast heel veel huis-, tuin- en keukenmateriaal zoals borstels, plamuur-messen, tandenborstels, tandenstokers... zelfs een barbecuetang.

ONGELOOFLIJK

Stephan haalt zijn laptop boven om wat foto's te tonen. Mijn mond valt open bij de beelden die ik te zien krijg. Bij elke foto vertellen Stephan en Tim het verhaal achter deze tragedie.

* Een onverwacht overlijden waarbij niemand in de mot had dat het slecht ging met de overledene. In onze eenentwintigste eeuw worden mensen steeds ouder. Steeds meer mensen vereenzamen en liggen soms weken lang in hun huis voor ze gevonden worden. Dit noem ik een hazenpad, vertelt Stephan. Van de zetel naar de WC en naar

de slaapkamer. Hij at of dronk iets en gooide de verpakking of het leeggoed gewoon op de stapel. Die man had het gewoon opgegeven. En het strafste is dat de familie het niet gezien heeft want als de man bij hen op bezoek kwam, droeg hij een kostuum. Nabestaanden excuseren zich soms bij ons: "Ik ben hier een half jaar geleden nog alles komen opkuisen!" Maar als mensen in de put geraken en zich laten gaan dan is een half jaar wel lang. Zo'n onverwacht overlijden gaat als een elektroshock door het leven van de nabestaanden. Het schuldgevoel is vaak heel groot. "Had ik maar..." of "Was ik toch..." zijn zinnetje die Stephan en Tim al vaak hoorden.

Een onverwacht overlijden wordt meestal niet onmiddellijk ontdekt. Mensen liggen soms weken dood in hun huis tot er geurhinder ontstaat of overlast van maden en vliegen. Een probleem van deze aard moet kordaat aangepakt worden, wil men later niet voor verrassingen komen te staan want geurhinder bijvoorbeeld kan echt blijvend zijn.

* Deze man zijn wc was verstopt. Hij bleef daar zijn behoefte doen en het gebruikte wc-papier stapelde hij gewoon op naast de wc-pot. Ook in zijn slaapkamer vonden we enkele emmers met uitwerpselen. Volle emmers tot de rand gevuld. En als hij 's nachts wakker werd, liep hij daar soms

tegen. De weg naar de slaapkamer was één bruine autostrade. Tim schudt zijn hoofd. Ook zijn matras zag gewoon bruin. Dat iemand op zo'n matras gaat liggen om te slapen, dat gaat mijn verstand te boven, zegt Tim. We komen echt van alles tegen. Zo was er een ander onverwacht overlijden van een vrij chique madam. Ook daar was de wc-pot verstopt en de vrouw had er niks beter opgevonden dan haar bad als toilet te gebruiken, maar voor de rest was het er erg netjes.

* Dit was moordzaak. Bloed kruipt waar het niet gaan kan, is een spreekwoord, zegt Stephan, maar dat is in ons geval vaak ook letterlijk het geval. Zie je die loper?, vraagt hij. Een gewoon schoonmaakbedrijf maakt die gewoon schoon en daarmee is de kous af. Maar wij weten dat het bloed onder die loper is gekropen en dat moet eruit. In deze situatie moesten we de crime scene volledig reinigen voor de wedersamenstelling zou plaatsvinden. Omdat ze voor het verder onderzoek een duidelijk beeld wilden van de bloedsporen hebben we kalkpapier op de muren gehangen en daarop alle sporen getekend.

Met de beste wil van de wereld, ik heb moeite met wat ik te zien krijg. Ja, vervolgt Stephan, in die kleine drie jaar dat we deze job doen hebben we al een en ander beleefd. We hebben al de gekste dingen gezien en waar we vroeger zouden gezegd hebben: dat kan niet, hebben we nu een heel andere kijk op wat er in de wereld gebeurt. We geloven gewoonweg alles.

Vorig jaar werden we opgeroepen voor een passionele moord in het Brusselse. 'Passionele moord' en het adres is alles wat je krijgt als ze je opbellen. We kwamen op het appartement van twee bejaarde homo's. Het slachtoffer was 75. In de slaapkamer zagen we naast een aantal dildo's ook dozen met incontinentieluiers. Maar het slachtoffer zette nog wel annoncekes in de gazet om jonge mannen te lokken en aan de Nord ging hij regelmatig op zoek naar betaalde seks. Zijn vriend kon dat niet meer hebben en sloeg hem de kop in.

Een vrij gruwelijk geval was dat van een man die wekenlang dood in zijn huis lag. Zijn hond is aan hem komen likken en heeft stukken van hem opgegeten en is vervolgens door het hele huis gelopen. Het drama speelde zich af in een sociale wijk en het heeft meer dan een jaar geduurd voor men het huis terug verhuurd kreeg. Ook al was alles opgeruimd en geurvrij, van zodra een potentiële huurder weet kreeg van wat er zich afgespeeld had in het bewuste huis, haakte deze af. Wat mensen zogezegd ruiken, zit vaak tussen de oren.

Een moeilijk CSC was deze van een Franse vrachtwagenchauffeur die zich in zijn truck met een jachtgeweer het leven had benomen. De vrachtwagen had in volle zomer twee dagen op een parking langs de autosnelweg gestaan tot zijn werkgever ontdekte dat er iets mis was. Via zijn gps hebben ze hem gevonden. We hebben de truck moeten schoonmaken, vertelt Tim, terwijl zijn collega's er stonden op te kijken. Bloed kruipt echt overal: onder bekledingen, in bedradingen, achter spleten en kieren... Het was allesbehalve een makkelijke klus want op de parking moesten we zorgen voor water, elektriciteit en licht.

MOEILIJKST

Waar Stephan en Tim het moeilijkst mee hebben, zijn de zelfmoorden, vooral als het gaat over jonge mensen. Nabestaanden kunnen zo overstuurd zijn dat Stephan en Tim het eerste uur meer psychologische bijstand moeten geven dan de cleaning zelf uit te voeren. Voor de familie is de zoektocht naar het waarom net begonnen en ze hoopt via hen ook een deel van de waarheid te weten te komen. Het gebeurt meer en meer dat ze computers, fo-

In deze keuken had een man zijn vrouw vermoord.

De keuken na dat de klus geklaard was.

totoestellen, gsm's, sticks moeten schoonmaken. Die zaken hebben vaak een grote emotionele waarde en elke souvenir onder welke vorm dan ook, is voor de nabestaanden goud waard.

Het tegendeel gebeurt soms ook, zegt Stephan. Vorig jaar werden we dringend opgeroepen naar Brussel. Bij onze aankomst staat een vrouw daar te wenen, te wenen. Ja, zegt ze, ik wil dat alles van mijn vriend verdwijnt, alles! Bleek dat ze twee weken op reis was geweest met haar dochter en bij hun thuiskomst hadden ze meneer gevonden aan de computer met zijn broek op zijn enkels. Hij had een hartaanval gekregen terwijl hij op een pornosite zat. Als je dat op tv zou zien, gaat Stephan verder, zou je zeggen, dat is toch bij het haar getrokken maar dat zijn de dingen die wij de hele tijd tegenkomen.

De moeilijkste klussen zijn de onverwachte overlijdens. Zeker als het een tijdje geduurd heeft vooraleer men het lijk heeft ontdekt en het reeds in staat van ontbinding was. De natuur doet er zijn werk met als gevolg stank en vliegen en maden! Niet een paar vliegen maar hele wolken. Het eerste wat ons duo dan doet is de vliegen verdelgen

en daarna de ramen open gooien en de ventilator aanzetten. Schoonmaakbedrijven maken soms kapitale fouten. Op plekken met lijkvocht of een grote plas bloed, gooien ze water over met als gevolg dat het organische materiaal verdund wordt en het nog makkelijker en dieper in de vloer trekt. En daar gaat het rottingsproces gewoon verder en die geur raak je nooit meer kwijt!

Wij maken de smurrie eerst weer vloeibaar met een ontsmettend middel, verduidelijkt Tim. Daarna schrapen we alles af met een plamuurmes en zeer absorberend papier. Dat materiaal verdwijnt in containers voor medisch afval, die hermetisch afgesloten de verbrandingsoven ingaan. Daarna doet onze ozonmachine (die alle kiemen doodt) haar werk of voegen we enzymen toe die het organisch materiaal afbreken. Vervolgens brengen we een neutrale geur in en beton dekken we af met een laag epoxy (een soort kunststof). Dat alles kost iets meer moeite dan er een emmer water over te gieten maar dan zijn we tenminste zeker dat de geur echt weg is, zegt Tim. Je merkt dat onze cleaning echt meer is dan wat een gewone schoonmaakfirma doet.

Lijkvocht is soms een ander probleem, vult Stephan aan. Zeker als het in het pleisterwerk gedrongen is, bestaat er maar één oplossing afkappen. Hetzelfde met vasttapijt. Erover wrijven met een vodje heeft geen zin, gewoon eruit snijden en weggooien is het enige dat helpt. De man op deze foto heeft er zeven weken gelegen. In de zomer. De burens hebben het pas ontdekt toen de vliegen tot bij hen zaten.

In al die tijd zijn Stephan en Tim al gehard in het cleanen. De meeste problemen hebben ze met hun neus. Lijkvocht gaat nog net maar de combinatie van stront en bloed is gewoonweg niet te doen. Dat is een niet te dragen stank die zelfs doorheen het masker komt. Wat doe je dan? vraag ik hen. Gewoon op de tanden bijten, zegt Stephan, hoe moeilijk het ook is. Ze halen herinneringen op aan een geval van een onverwacht overlijden. De man had zich gewoon doodgedronken en heel zijn huis was één en al bloed en shit. Goor is het enige woord dat daar bij paste, gruwelt Tim.

In mijn reeks van 'Mensen van bij Ons' is dit het meest gortige verhaal dat ik mocht optekenen. Ik vraag hen op de man af hoe ze dat verwerken. Iedere nieuwe case, antwoordt Stephan, raakt ons

wel ergens. Gelukkig zijn we altijd met zijn tweeën en dat verzacht de pil wel. We zijn ook maar mensen, mensen van vlees en bloed. Doorheen de tijd zijn we wel een beetje gehard maar af en toe zijn er toch nog momenten dat we even moeten slikken. Meestal zijn we erg stil als we na een eerste kennismaking terug naar huis bollen. Soms gaan we na afloop samen een spaghetti eten en soms is humor onze manier om het van ons af te zetten. Laatst was er een jong meisje dat zich door de kop geschoten had in de badkamer. Heel de badkamer vol bloed maar ook de aanpalende gang want ze had haar deur opengelaten. Als ze nu die deur eens had dichtgedaan... dan was het een pak makkelijker geweest.

Ook waren ze af en toe sant in eigen land. Ja, zegt Tim, in Zele hebben we al vier keer een opdracht gehad. Da's niet zo makkelijk, want later ontmoet je betrokkenen op straat. Maar, gaat hij verder, net zoals vele beroepen houden wij ons aan het beroepsgeheim. Nooit zullen we namen of andere persoonlijke gegevens prijsgeven, dat hoort nu eenmaal bij onze stiel.

Crime scene cleaning. Voor mij een wereld die ik niet kende, gelukkig maar bedenk ik. Ik kan enkel mijn hoed afdoen voor het werk dat Tim en Stephan presteren. Eigenlijk, besluit Stephan, zouden we scenario's moeten schrijven voor Witse. Na die paar jaren CSC zouden we moeiteloos een jaargang kunnen vullen. Maar hoe je 't ook draait of keert, heel vaak hebben vele tragedies te maken met enkele meters... Een buur waar je hulp kan vragen!

Tim en Stephan, bedankt voor je eerlijke relaas over jullie job, anders dan anders.

Mark De Block
11.09.2011

